

5. kapitola

V SPOLOČENSKEJ MIESTNOSTI ZAVLÁDLO ticho. Zamierila som do jedálne vziať si niečo na jedenie. Naložila som si tanier a odniesla si ho k sebe o dve poschodia vyššie. Na rozdiel od iných večerov boli chodby ľudoprázdnne, čo ma donútilo zamyslieť sa nad tým, ako je možné, že sa počas môjho rozhovoru s profesorkou Holtovou z ničoho nič zjavil Will. Prečo odišiel zo svojej izby? Hľadal ma? Jeho príchod mi pomohol uspokojivo odpovedať na profesorkinu otázku. Bola to náhoda alebo nie?

Keď som odomkla dvere do svojej izby a vošla dnu, odpoveď som stále nemala. Preto som myšlienky na Willa a na jeho motiváciu nechala bokom, otvorila som batoh a poprezerala si veci, ktoré som priniesla z miestnosti na piatom poschodí. Prečo som si ich vybrala, zostávalo aj pre mňa záhadou. Možno som inštinktívne siahla po niečom, čo mám rada. Zostrojovanie, nastavovanie a opravovanie prístrojov mi odjakživa šlo najlepšie. Odkedy ma zaradili do programu vládnych štúdií, od tejto časti svojej bytosti som sa cítila trochu odtrhnutá. Rovnako ako som sa vinou našich odlišných odborov cítila odtrhnutá od Tomasa. Odrazu som si však

uvedomila, že pulzné vysielачky v mojom vlastníctve znamenajú, že ani jedno už nebude prekážkou.

Po skončení siedmich fáz vojny vedci využili vyššiu koncentráciu elektromagnetickej radiácie vo vzduchu na to, aby s jej pomocou nanovo vybudovali komunikačné siete. Pulzné vysielачky sú navrhnuté tak, aby sa do nich dali nahráť rozličné informácie, ktoré sa potom pulznými signálmi vysielajú do prijímača naladeného na určitú frekvenciu. Keďže tieto informácie môže zachytiť akýkoľvek iný prijímač naladený na rovnakú frekvenciu, táto komunikácia nie je najbezpečnejšia. Keby sme však zvolili frekvencie, ktoré Zväz národov nevyužíva, a dostatočne často ich menili, získali by sme s Tomasom dosiaľ najlepší komunikačný prostriedok. A kvôli tomu som bola ochotná riskovať.

Čo sa týkalo využitia ďalších predmetov, ktoré som si doniesla, až taká istá som si nebola. Chytila som do ruky jeden malý rekordér. Podobal sa na ten, ktorý som kedysi našla vo svojom testovacom náramku. Možno by sa mi mohol na niečo zísť, v tejto chvíli som však nevedela na čo. Odložila som ho a zamerala sa na sledovacie zariadenia. Nemala som konkrétnu predstavu, ako by som ich mohla využiť vo svoj prospech, existovala však možnosť, že by mohli mať veľkú cenu.

Mrkla som na hodinky. Bolo deväť preč a prenosný komunikátor stále mlčal. Donútila som sa niečo zjesť a pritom som premýšľala, ako najlepšie nastaviť pulznú vysielачku na takú frekvenciu, ktorú úradníci Zväzu národov nevyužívajú. Len čo som sa chvíľu koncentrovala na problém, ktorý som mohla vyriešiť, úzkosť ma pomaly začala opúšťať.

Pomocou skrutkovača na vreckovom nožíku som odmontovala zadný kryt a prezrela si vnútornosť vysielачky. Najľahšie bolo zmeniť frekvenciu prijímača. Stačilo zopár ráz otočiť skrutkovačom a klesla. Zmeniť frekvenciu vysielачa bolo komplikovanejšie,